

بررسی نیازهای آموزشی مراقبت از خود بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز

دائم در بیمارستان قلب شهید رجایی در سال ۱۳۷۲-۷۳

ارتباط با شناخت بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز از نظر محل جای‌گذاری دستگاه و علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه ضربان‌ساز دائم می‌باشد.

یافته‌های پژوهش در ۲۲ جدول خلاصه گردیده است. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آمار

توصیفی و استنباطی استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش نشان داد که میانگین سن واحدهای مورد پژوهش ۵۸/۶۸ سال است و اکثربی واحدهای پژوهش را متأهلین تشکیل می‌دادند، بیشترین درصد واحدهای پژوهش هیچگونه اطلاعاتی در مورد نحوه مراقبت از دستگاه ضربان‌ساز دائم خود کسب نکرده بودند و کسب اطلاعات بر میزان شناخت واحدهای مورد پژوهش تأثیر داشت. اکثربی واحدهای مورد پژوهش نیاز به آموزش زیاد در مورد مراقبت از خود داشتند. بیشترین درصد واحدهای مورد پژوهش که مدت زمان‌های متفاوت از تعییه دستگاه ضربان‌ساز دائم آنان می‌گذشت عنوان کردند که نیاز آموزشی در مورد مراقبت از خود دارند. اکثربی واحدهای مورد پژوهش شناخت متوسط در رابطه با کار و مراقبت از محل جای‌گذاری و علائم هشداردهنده دستگاه ضربان‌ساز دائم داشتند، میزان تحصیلات واحدهای مورد پژوهش با میزان نیاز آموزشی آنها ارتباط داشته است.

دیگر یافته‌ها بیانگر آن است که همه گروههای مورد پژوهش شناخت متوسطی در رابطه با کار و مراقبت از محل جای‌گذاری و علائم هشداردهنده دستگاه ضربان‌ساز دائم دارند، نتایج نشان داد بیشترین درصد واحدهای مورد پژوهش ۱-۳۹ ماه از مدت زمان تعییه

پژوهشگر: نسرین ایمان‌زاده، فوق‌لیسانس پرستاری.

استاد راهنما: خانم طاهره گنجی، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

استاد مشاور: خانم آناهید کریمی، عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران.

استاد آمار: آقای پرویز کمالی، عضو هیأت علمی دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران.

چکیده پژوهش

پژوهش حاضر یک مطالعه زمینه‌ای است که به منظور بررسی نیازهای آموزشی مراقبت از خود بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم در درمانگاه بیمارستان قلب شهید رجایی انجام شده است.

در این پژوهش جمماً ۶۰ بیمار دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم بصورت نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شده است.

جامعه پژوهش شامل بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم مراجعه کننده به درمانگاه بیمارستان قلب شهید رجایی بودند که شرایط و معیارهای تعیین شده جهت واحدهای مورد مطالعه را دارا بوده‌اند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه‌ای بوده است که در سه بخش تنظیم گردید. بخش اول شامل ۱۲ سؤال در ارتباط با ویژگیهای فردی واحدهای مورد پژوهش، بخش دوم شامل ۲۰ سؤال در مورد نیازهای آموزشی مراقبت از خود و بخش سوم شامل ۲۰ سؤال در

یکی از این ستون‌ها میزان نیاز خود را در یکی از سطوح، نیاز به یادگیری ندارم، مایلم بیشتر بدانم و تمایل زیادی به یادگیری دارم، مشخص می‌کردن. نتایج حاصله از این پژوهش نشانگر علاقه و نیاز واحدهای مورد پژوهش در خصوص کسب اطلاعات در مورد بیماریها و عوارض ناشی از آن بوده است. در ضمن در بررسی روش‌های آموزشی بکار گرفته شده در این پژوهش، مشخص گردید که بازدید از بیمارستانها، بحث گروهی و استفاده از وسایل سمعی و بصری از جمله روش‌های آموزشی بوده است که طرفدار بیشتری داشته است. با توجه به نتایج این پژوهش به پرستاران توصیه شده است تا طی بررسی نیازهای آموزشی واحدهای پژوهش محتوی آموزشی مناسب طراحی و با بکارگیری روش‌های مناسب، آموزش ارائه گردد. پژوهش دیگری در رابطه با بررسی مشکلات بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز صورت گرفته است و مشخص شده است که وجود این دستگاه در بدن خالی از مشکلات نیست. اویسی (۱۳۷۰) یک مطالعه زمینه‌ای به منظور بررسی مشکلات جسمی، روانی، اجتماعی بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم قلب انجام داده است. وی در این پژوهش ۶۰ بیمار را مورد بررسی قرار داده است. نمونه‌ها از میان بیماران واجد شرایطی که بصورت سرپایی به درمانگاه‌های قلب مستقر در بیمارستانهای وابسته به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تهران مراجعه نموده بودند انتخاب شدند. روش گردآوری داده‌ها در این پژوهش مصاحبه منظم بوده است. نتایج حاصل از این پژوهش، نشانگر وجود مشکلات جسمی بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم مشتمل بر احساس خستگی به هنگام بالارفتن از سربالائی ۹۳ درصد، تنگی نفس به هنگام بالارفتن از سربالائی و کارکردن سریع ۸۸ درصد، خستگی در هنگام انجام کارهای معمولی روزمره ۸۵

دستگاه آنها می‌گذشت و هرچه از مدت زمان تعییه دستگاه بیشتر می‌گذشت از میزان نیاز آموزشی آنان کم می‌شد. از یافته‌های حاصل در مورد ارتباط بین نیاز آموزشی مراقبت از خود و شناخت از دستگاه ضربان‌ساز دائم چنین استنباط می‌گردد که اکثریت واحدهای مورد پژوهش که شناخت زیاد در مورد کار با دستگاه ضربان‌ساز دائم داشتند نیاز آموزشی کم نسبت به دستگاه ضربان‌ساز دائم اعلام نمودند.

در پایان، کاربرد نتایج حاصل از این پژوهش در زمینه‌های مختلف پرستاری مورد بحث و بررسی قرار گرفت و پیشنهاداتی جهت انجام پژوهش‌های بعدی ارائه گردید.

بیان مسئله

افزایش شیوع مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی وعروقی از جمله عواملی است که دانشمندان زیادی را به بررسی روش‌های پیشگیری، تشخیص و درمان این بیماریها و داشته‌است. با پیشرفت روزافزون علم از روشها و وسایل جدید و متنوعی بدین منظور استفاده می‌شود. یکی از این وسایل جدید و پیشرفته که جهت درمان و کنترل بسیاری از اختلالات ریتم، مؤثر واقع شده است دستگاه ضربان‌ساز قلب است که استفاده کنندگان از آن چنانچه آموزش کافی در مورد کار دستگاه و مراقبت از خود دریافت نمایند می‌توانند کما کان به زندگی طبیعی خود ادامه دهند.

مروری بر مطالعات

جین باکمن^(۱) (۱۹۹۳) طی پژوهشی نیازهای آموزشی عنوان شده از جانب افراد حامله‌ای که در سنین نوجوانی بودند را مورد بررسی قرار داده است. ابزار گردآوری داده‌ها، پرسشنامه‌ای مشتمل بر ۲۵ سؤال بوده است که در مقابل هر سؤال سه ستون که نشانگر میزان نیاز به یادگیری بوده است قرار داده شده است. ۸۳ نفر از واحدهای مورد پژوهش با علامت‌گذاری در

ضریبان‌ساز دائم به علت احتمال بروز مشکلات متعدد نیازمند دریافت اطلاعاتی کافی در زمینه انجام مراقبت از خود هستند. آگاهی از نحوه مراقبت از خود و انجام مراقبتهای لازم می‌تواند به نحو چشمگیری از پیشرفت این عوارض پیشگیری کند.

درصد، تپش قلب به دنبال فعالیت ۷۵ درصد و سرگیجه ۶۵ درصد بوده است. در ضمن درصد زیادی از بیماران دچار مشکل عفونت و اختلال در پوست محل تعییه دستگاه ضریبان‌ساز بودند (۱۱/۶ درصد). که در مقایسه با پژوهش‌های مشابه خیلی زیاد بوده است.

اهداف پژوهش

اهداف کلی

- ۱- تعیین نیازهای آموزشی مراقبت از خود بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم و ارائه طرح آموزشی .
- ۲- ارائه پیشنهادات برای کاربرد نتایج در پرستاری بر اساس یافته‌های پژوهش .
- ۳- ارائه پیشنهادات برای انجام پژوهش‌های بعدی .

اهداف ویژه

- ۱- تعیین مشخصات فردی بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم .
- ۲- تعیین نیازهای آموزشی مراقبت از خود بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم از نظر خود آنان و ارتباط آن با مشخصات فردی آنان .
- ۳- تعیین نیازهای آموزشی بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم از طریق تعیین میزان شناخت آنان در مورد کار و مراقبت از محل جایگذاری دستگاه ضریبان‌ساز دائم و علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه و ارتباط آن با مشخصات فردی .
- ۴- تعیین ارتباط بین میزان نیازهای آموزشی بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم از نظر خود آنان در مورد مراقبت از خود و میزان شناخت آنان در مورد کار و مراقبت از محل جایگذاری و علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه ضریبان‌ساز دائم .
- ۵- تنظیم و ارائه طرح آموزشی مراقبت از خود برای بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز دائم .

سئوالهای پژوهش

- ۱- نیاز آموزشی مراقبت از خود بیماران دارای

به لحاظ اهمیتی که مسئله آموزش در بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز قلب دارا می‌باشد، در این پژوهش یک سؤال در مورد میزان ناراحتی واحدهای مورد پژوهش از نداشتن اطلاعات کافی در مورد نحوه کار دستگاه و چگونگی مراقبت از آن مطرح شده بود. یافته‌های پژوهش نشان داد ۳۸/۳ درصد افراد از نداشتن اطلاعات کافی ناراحت بودند. نتایج بدست آمده نشان داد بیماران علاقه زیادی به کسب اطلاعات فنی در مورد دستگاه ضریبان‌ساز خود داشتند و افراد حرفه‌ای را در مورد عدم ارائه اطلاعات مقصص قلمداد می‌کردند.

چهارچوب پنداشتی

چهارچوب این پژوهش را نیازهای آموزشی بیماران دارای دستگاه ضریبان‌ساز تشکیل می‌دهد. محور اصلی چهارچوب پنداشتی این پژوهش بر بحث و بررسی پیرامون دستگاه ضریبان‌ساز قلب و نیازهای آموزشی این بیماران استوار شده است. البته لازم به ذکر است که جهت روشن ساختن هر چه بیشتر موضوع، مفاهیم مراقبت از خود و آموزش نیز مورد بحث قرار گرفته است. مقدم (۱۳۶۷) می‌نویسد: آموزش یکی از نیازهای اصلی بشر می‌باشد. انسان نیاز را احساس می‌کند و آموزش دادن به او زمانی قابل اجراست که نیاز او شناخته و مطرح گردد. آموزش به افراد می‌تواند در رابطه با مسائل گوناگون باشد و یکی از مسائلی که آموزش آن به بیماران ضروری است مراقبت از خود می‌باشد. آموزش در این زمینه به منظور حفظ تأمین سلامتی بیماران است. بیماران دارای دستگاه

مشخصات واحدهای مورد پژوهش بودند بصورت تصادفی به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند.

مشخصات واحدهای مورد پژوهش
کلیه واحدهای مورد پژوهش از خصوصیات و شرایط تعیین شده ذیل برخوردار بوده‌اند:

- ۱- حداقل دو هفته از تعییه دستگاه آنها گذشته بود.
- ۲- از هوشیاری کامل برخوردار بودند و تسلط کافی به زبان فارسی داشتند.

محیط پژوهش
محیط این پژوهش درمانگاه بیمارستان قلب شهیدرجائی شهر تهران بوده است.

ابزار گردآوری داده‌ها
در این پژوهش اطلاعات بصورت تک مرحله‌ای و تک گروهی جمع‌آوری شده است. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه منظم بوده است که بر اساس اطلاعات و نتایج موجود در کتب و مقالات در رابطه با موضوع، اهداف پژوهش و چهارچوب پنداشتی تهیه شده بود.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها
تجزیه و تحلیل داده‌ها برای هر یک از اهداف ذکر شده در این پژوهش به شرح ذیل است:
به منظور بررسی اولین هدف ویژه این پژوهش ۱۲ سؤال مطرح شد:

جهت بررسی دومین هدف ویژه پژوهش ۲۰ سؤال مطرح شد که نیاز آموزشی واحدهای مورد پژوهش در سه سطح تقسیم‌بندی گردید. جهت تعیین میزان نیاز برای هر کدام از سؤال‌ها امتیازاتی به قرار ذیل در نظر گرفته شده است:

۰-۱۳	نیاز به یادگیری ندارم = ۰
۱۴-۲۶	تا حدی نیاز به یادگیری دارم = ۱
۲۷-۴۰	خیلی زیاد نیاز به یادگیری دارم = ۲

دستگاه ضربان‌ساز دائم از نظر خود آنها چه میزان است و با کدامیک از مشخصات فردی آنان ارتباط دارد؟

۲- نیاز آموزشی بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم از طریق شناخت خود آنان در مورد کار و مراقبت از محل جایگذاری دستگاه ضربان‌ساز دائم و علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه چه میزان است و با کدامیک از مشخصات فردی آنان ارتباط دارد؟

۳- چه ارتباطی بین میزان نیاز آموزشی از نظر بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز در رابطه با مراقبت از خود و شناخت آنان در مورد کار و مراقبت در محل جایگذاری، علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه ضربان‌ساز وجود دارد؟

روش پژوهش

نوع پژوهش

این پژوهش یک مطالعه زمینه‌ای بوده است که در آن نیازهای آموزشی توصیف شده و سپس مراقبت از خود بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم از طریق پاسخ به سئوالات مندرج در پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفته و پژوهشگر پس از جمع‌آوری اطلاعات، میزان نیازهای آموزشی را تعیین نموده است. همچنین میزان شناخت از کار و مراقبت از محل جایگذاری و علائم هشداردهنده دستگاه ضربان‌ساز دائم از طریق پاسخ به سئوالات مطرح شده در پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفته و میزان شناخت آنان تعیین گردیده است.

جامعه پژوهش

جامعه پژوهش بیمارانی هستند که دستگاه ضربان‌ساز دائم داشتند.

نمونه پژوهش

در این پژوهش تعداد ۶۰ نفر از افراد مراجعه کننده به درمانگاه بیمارستان قلب شهید رجائی که دارای

متوسطی در رابطه با کار و مراقبت از محل جایگذاری و علائم هشداردهنده دستگاه ضربان‌ساز دائم داشتند (۷۱/۷ درصد).

در رابطه با سئوال چهارم پژوهش، اکثربت واحدهای مورد پژوهش که شناخت زیاد در مورد کار با دستگاه ضربان‌ساز دائم داشته‌اند، نیاز آموزشی نسبت به مراقبت از خود را به میزان کم اعلام نمودند، درصد بیشتری از واحدهای مورد پژوهش که شناخت متوسط در مورد کار با دستگاه ضربان‌ساز دائم داشته‌اند نیاز آموزشی متوسط و زیاد را نسبت به مراقبت از خود اعلام کردند. بین نیاز آموزشی مراقبت از خود و شناخت در مورد دستگاه ضربان‌ساز دائم ارتباط ضعیف و معکوس وجود داشت. آزمون آماری نشانگر معنی‌دار بودن این همبستگی بوده است، به عبارتی با افزایش شناخت، میزان نیاز آموزشی مراقبت از خود کم می‌شد و بر عکس تنها بین نیاز آموزشی و مراقبت از خود و شناخت در رابطه با کار و مراقبت از محل جایگذاری دستگاه، ضریب همبستگی پیرسون نشانگر وجود ارتباط ضعیف و مستقیم بین این دو متغیر بوده است، ولی ضریب همبستگی پیرسون ارتباط معنی‌داری را بین دو متغیر نیاز آموزشی و شناخت در رابطه با علائم هشداردهنده نشان نداد.

کاربرد یافته‌ها در پرستاری

پژوهشگر در طی انجام پژوهش خود به نتایجی

دست یافته و امیدوار است که این نتایج مورد توجه دست‌اندرکاران پرستاری قرار گیرد و بتواند در پیشبرد اهداف عالیه پرستاری مفید واقع گردد.

دستگاه ضربان‌ساز وسیله‌ای است جهت افزایش

طول عمر و بهبود کیفیت زندگی بیماران و با استفاده به

موقع می‌توان تا حدی از بروز مرگ و میرها و ناتوانی‌ها کاست. متأسفانه وجود این دستگاه می‌تواند منجر به

بروز مشکلات جسمی شود. در این رابطه یافته‌های پژوهش نشان داد که بیشترین مشکلات بعداز تعییه

جهت بررسی سومین هدف، ۲۰ سئوال مطرح شده است. به منظور تسهیل در تجزیه و تحلیل داده‌ها در این بخش در مقابل هر پاسخ صحیح به سئوال امتیاز مثبت و پاسخ غلط امتیاز منفی داده شد. شناخت واحدهای در هر یک از موارد در سه سطح کم، متوسط و زیاد تعیین گردید. در مورد واحدهای مورد پژوهش که ۶-۰ امتیاز مثبت کسب کرده‌بودند شناخت کم و اگر ۷-۱۳ امتیاز مثبت کسب کرده‌بودند دارای شناخت متوسط و اگر ۱۴-۲۰ امتیاز مثبت کسب کرده‌بودند دارای شناخت زیاد نسبت به کار و مراقبت از محل جایگذاری و علائم هشداردهنده و اختلال در کار دستگاه ضربان‌ساز دائم بودند. امتیازات کسب شده از پرسشنامه مورد بررسی آماری قرار گرفته و شدت همبستگی و همخوانی آنان تعیین شد. علاوه بر آن ارتباط بین مشخصات فردی با نیاز آموزشی و شناخت بیماران تعیین گردید.

نتیجه‌گیری نهایی

یافته‌های این تحقیق با دستیابی به اهداف ویژه سوالهای پژوهش را به بحث می‌کشاند.

در رابطه با سئوال اول پژوهش، نتایج نشان داد اکثربت واحدهای مورد پژوهش نیاز به آموزش زیاد در مراقبت از خود داشتند (۸۰ درصد).

در رابطه با سئوال دوم پژوهش نتایج نشان داد که ۶۵ درصد واحدهای مورد پژوهش شناخت متوسط و ۲۳/۳ درصد شناخت زیاد و ۱۱/۷ درصد شناخت کم داشتند. بین دو متغیر میزان شناخت و کسب اطلاعات، ارتباط معنی‌دار آماری وجود داشت. بعبارت دیگر کسب اطلاعات بر میزان شناخت واحدهای مورد پژوهش تأثیر داشت.

در رابطه با سئوال سوم پژوهش، اکثربت واحدهای مورد پژوهش در رابطه با علائم هشداردهنده شناخت متوسط داشتند (۸۱/۷ درصد). نتایج پژوهش نشان دادند که حداکثر واحدهای مورد پژوهش شناخت

چنانچه مطالب آنها به خصوص از طریق برنامه‌های تلویزیونی پخش گردد در رفتار و باورهای مردم تأثیر فراوانی بجای می‌گذارد. به طور کلی در شرایطی که نیاز و ضرورت ایجاب می‌کند که عوامل بنیادی و ریشه‌ای ایجادکننده بیمارهای قلبی و عروقی تغییر کند عame مردم، دولت و ارائه‌کنندگان خدمات بهداشتی باید در این امر بکوشند.

پیشنهادات برای پژوهش‌های بعدی

چنانچه یافته‌های پژوهش نشان داد تعداد کمی از بیماران در مورد دستگاه ضربان‌ساز دائم از پرستاران کسب اطلاعات کرده بودند، به سبب نقش آموزش پرستار پیشنهاد می‌شود:

- موانع آموزش به بیمار توسط پرستاران مورد بررسی قرار گیرد.

- میزان آگاهی پرستاران از نیازهای آموزشی بیماران دستگاه ضربان‌ساز دائم در بخش‌های قلب مورد بررسی قرار گیرد.

نظر به بررسی که روی تک تک سوال‌های انجام شده، به عنوان مثال در بررسی سئوال "دستگاه ضربان‌ساز با نیروی باطری کار می‌کند" ۹۰ درصد واحدهای مورد پژوهش پاسخ صحیح داده‌اند و اکثرًا از خطرات نزدیک شدن به دستگاه‌های الکتریکی مطلع بودند، بنابراین احتمال می‌رود چنانچه بیماران شناخت صحیح داشته باشند از بروز خطرات پیشگیری به عمل خواهند آورد، پژوهشگر پیشنهاد می‌کند:

- تأثیر آوزش بر میزان آگاهی بیماران نسبت به شناخت و عملکرد دستگاه ضربان‌ساز دائم مورد بررسی قرار گیرد.

هدف ششم پژوهشگر، ارائه یک طرح آموزشی می‌باشد، پژوهشگر پیشنهاد می‌نماید:

دستگاه ضربان‌ساز دائم به ترتیب سرگیجه، خستگی و یک مورد غش بوده است. در این رابطه مالری^(۱) و هارت‌شورن (۱۹۸۹) می‌نویسند: برای مددجویانی که دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم هستند، صرف نظر از احساس ناراحتی جزیی در محل برش ایجاد شده بعد از تعییه دستگاه ضربان‌ساز، ممکن است درد قفسه سینه با حالت سرگیجه و خستگی بروز کند. در این صورت باید به بیمار آموزش داده شود تا برای پیگیری به پزشک مراجعه کند. لازم است به پرعتارانی که مراقبت از این بیماران را بعهده دارند گوشزد شود که آموزش به این بیماران را مدنظر قرار دهند. در باره مراقبتها پرستاری ارائه شده توسط ۱۵۷ پرستار شاغل تحقیقی انجام شده است. ۴۰ نفر از واحدهای مورد پژوهش پرسشنامه را تکمیل نکرده بودند. با بررسی مابقی پرسشنامه‌های کسب شده مشخص گردید که امر آموزش به بیمار فراموش گردیده است. با درنظر گرفتن نقش مهم آموزش به بیمار، یافته‌های این تحقیق نشان دادند که تنها عده کمی از واحدهای مورد پژوهش اطلاعات خود را از پرستاران کسب کرده‌اند. مسئولین پرستاری با توجه به یافته‌های این پژوهش می‌توانند با تدوین برنامه‌های آموزشی ضمن خدمت، پرستاران شاغل در بخش‌های قلب را به اهمیت شناخت مشکلات ناشی از دستگاه ضربان‌ساز واقف و آموزش دادن آن را به بیماران دارای دستگاه ضربان‌ساز دائم توصیه نمایند.

یکی دیگر از یافته‌های پژوهش نشان داد که هرچه شناخت افراد در مورد مراقبت از خود زیاد می‌شد نیاز آموزشی آنان نیز افزایش می‌یافت. بنابراین مشخص می‌گردد که افراد همچنان نیاز به آموزش دارند. سازمان جهانی بهداشت (۱۳۶۸) معتقد است وسائل ارتباط جمعی در زمینه سازی، اجراء و موفقیت برنامه‌ای که در زمینه پیشگیری و کنترل بیماران قلبی و عروقی بکار می‌روند نقش مهمی دارند. این وسائل کانالهای اساسی دسترسی مردم به اطلاعات بهداشتی به شمار می‌روند.

منابع

1) Kourk, Anne M. "self-care: chore or challenge" journal of advanced Nursing. 1991

2) Perry, Et.Al. Complications associated with retained pacemaker leads. Pace Vol 14.

1991. pp: 1251-3

3) Vasgez, Margaret, A. "from theory to practice orem's self care Nursing Model and ambulatory care" Journal of post anesthesia Nursing. August 1992

4) Wenberg, Stanly. Et.Al. Pacemaker lead extraction experience at a community Hospital.

Pace Vol 75. April 1992

● تأثیر آموزش از طریق برنامه آموزشی طراحی شده بر میزان آگاهی و عملکرد بیماران دارای دستگاه ضربان ساز دائم مورد بررسی قرار گیرد.